

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 65/2016
28.01.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Баћац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Р., због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Р., адвоката М.С. из К., поднетим против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу Кв.бр.952/15 од 06.11.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2-1196/15 од 30.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 28.01.2016. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Р., адвоката М.С., поднет против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу Кв.бр.952/15 од 06.11.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2-1196/15 од 30.11.2015. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **одбацује** као недозвољен.

Образложење

Решењем Основног суда у Крагујевцу Кв.бр.952/15 од 06.11.2015. године, потврђена је оптужница Основног јавног тужиоца у Крагујевцу КТО.бр.1001/15 од 20.10.2015. године подигнута против окривљеног М.Р., због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. КЗ.

Апелациони суд у Крагујевцу, решењем Кж2-1196/15 од 30.11.2015. године, одбио је као неосновану жалбу браниоца окривљеног М.Р. изјављену против решења Основног суда у Крагујевцу Кв.бр.952/15 од 06.11.2015. године.

Бранилац окр. М.Р., адв. М.С., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези са чланом 310. став 1., чланом 84, чланом 118. став 1. тачка 7), чланом 6. став 4., чланом 337. став 3, чланом 338. став 1. тачка 3) и чланом 16. став 1, 2. и 5. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и донесе пресуду којом ће преиначити решење Основног

суда у Крагујевцу Кв.бр.952/15 од 06.11.2015. године и решење Апелационог суда у Крагујевцу Кж2-1196/15 од 30.11.2015. године, тако што ће одлучити да нема места оптужби и обуставити поступак по оптужници КТО.бр.1001/15 од 15.10.2015. године достављене суду 20.10.2015. године, који се води пред Основним судом у Крагујевцу или да донесе пресуду којом ће утврдити да су означеним решењима повређене наведене одредбе ЗКП на штету окр. М.Р., као и да донесе одлуку о трошковима тако што ће обавезати Основни суд у Крагујевцу и Апелациони суд у Крагујевцу да из буџетских средстава солидарно исплате браниоцу по службеној дужности адв. М.С. 60.000,00 динара за састав захтева у складу са Адвокатском тарифом.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са павноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. М.Р., адв. М.С., неоснован је у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу захтев недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је јавни тужилац до оправдане сумње за подизање оптужнице у овом случају дошао на основу исказа окривљеног пред Полицијском управом у Крагујевцу, који је незаконит доказ јер окривљеном и браниоцу, пре саслушања окривљеног у својству осумњиченог, није дата могућност да се упознају са кривичном пријавом поднетом 18.09.2015. године, чиме је прекршено право окривљеног из члана 68. став 1. тачка 6) ЗКП. Због те повреде, по ставу браниоца, из списка предмета мора се издвојити записник о саслушању осумњиченог у полицији, у складу са чланом 84. ЗКП, што на предлог браниоца, а ни по службеној дужности, није учинио судија за претходни поступак супротно одредби члана 237. став 1. ЗКП, ни веће приликом испитивања оптужнице, у складу са обавезом из члана 337. став 6. ЗКП, а без тог доказа у фази подизања оптужнице није било довољно доказа за оправдану сумњу да је окривљени учинио кривично дело које му је стављено на терет, па је поступак у складу са одредбом члана 338. став 1. тачка 3) ЗКП, морао бити обустављен.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости, којима бранилац окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, мада је овако не опредељује, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Одредба члана 84. став 1. ЗКП прописује да докази који су прибављени противно члану 16. став 1. ЗКП (незаконити докази) не могу бити коришћени у кривичном поступку и ти докази се издвајају из списка, чувају и уништавају на начин прописан одредбом става 2. истог члана.

Чланом 16. став 1. ЗКП, прописано је да се судске одлуке не могу заснивати на доказима који су, непосредно или посредно, сами по себи или према начину прибављања у супротности са Уставом, овим закоником, другим законом или општеприхваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима, осим у поступку који се води због прибављања таквих доказа.

Одредбом члана 85. став 2. ЗКП прописано је да ће се окривљеном када се први пут саслушава, између осталог, саопштити и омогућити да користи права из члана 68. став 1. ЗКП, а одредбом става 5. истог члана, прописано је између осталог, да ако окривљени није поучен или му није омогућено да користи права из става 2. овог члана, на исказу окривљеног не може се заснивати судска одлука.

Према одредби члана 68. став 1. тачка 1) ЗКП, окривљени има право да у најкраћем року, а увек пре првог саслушања подробно и на језику који разуме буде обавештен о делу које му се ставља на терет, и о природи и разлозима оптужбе, а одредба става 1. тачке 6) истог члана, прописује, између осталог, да окривљени има право да непосредно пре првог саслушања прочита кривичну пријаву.

Одредбом члана 337. став 6. ЗКП прописана је обавеза ванпретресног већа из члана 21. став 4. ЗКП, да приликом испитивања оптужнице, ако утврди да се у списима налазе записници или обавештења из члана 237. став 1. и 3. ЗКП (који се по одредбама тог законика не могу користити у поступку или на којима се не може заснивати судска одлука), донесе решење о њиховом издвајању из списка, против којег је дозвољена посебна жалба.

У конкретном случају, у записнику о саслушању осумњиченог М.Р., пред овлашћеним службеним лицем Полицијске управе у Крагујевцу, КУ број 1693/15 од 21.09.2015. године, констатовано је да је осумњичени у смислу члана 68. ЗКП поучен о својим правима у предистражном поступку и наведено о којим правима је поучен и да му је саопштено да се у том поступку сумњичи да је учинио кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. КЗ, те да је окривљени на питање да ли разуме које му се радње предметног кривичног дела стављају на терет, изјавио да разуме, након чега му је омогућен поверљив разговор са браниоцем и потом, осумњичени је на питање да се изјасни о својим правима и да ли жели да изнесе одбрану и одговара на постављена питања, изјавио да жели да изнесе одбрану и да одговара на постављена питања. Такође, у записнику је констатовано да су осумњичени и бранилац након упозорења да имају право да прочитају записник, исти без примедбе потписали.

Из наведеног произилази да је окр. М.Р. пре првог саслушања у полицији у склопу поуке о правима из члана 68. став 1. ЗКП, обавештен о делу и радњама дела које му је стављено на терет и изричито изјавио да разуме оптужбу и да ће се изјаснити о истој, као и да присутни бранилац окривљеног у вези с тим није ставио ниједну примедбу на ток саслушања окривљеног, ни на сачињени записник о саслушању.

Сходно томе, по оцени Врховног касационог суда, наводима захтева за заштиту законитости да окривљеном није омогућено да прочита кривичну пријаву

није доведена у питање законитост прибављања овог доказа са становишта остварења права окривљеног да буде обавештен о оптужби против њега, па како није било разлога у смислу постојања очигледне незаконитости приликом прибављања доказа о којем је реч, то није било разлога ни за издвајање тог доказа из списка, у овој фази поступка, применом одредби члана 337. став 6. у вези са чланом 237. ЗКП.

Незаконитим доказом у смислу одредбе члана 16. став 1. ЗКП, бранилац окривљеног означава и налаз и мишљење вештака о вредности одузетих ствари, али без образложења због чега конкретно овај доказ сматра незаконитим и недозвољеним, па захтев у овом делу нема прописан садржај, у смислу члана 484. ЗКП.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости, бранилац окривљеног истиче повреду одредбе члана 310. став 1. ЗКП јер јавни тужилац није донео наредбу о завршетку истраге, односно није је доставио окривљеном и браниоцу, затим повреду одредбе члана 303. став 1. и 2. ЗКП, из разлога што јавни тужилац није оставио браниоцу посебан рок за разгледање списка и потом рок за предлагање доказа, и што је одбио доказне предлоге одбране за саслушање окривљеног и оштећене и њихово суочење, као и за препознавање окривљеног од стране оштећене, чиме је онемогућено разјашњење, у складу са чланом 6. став 4. ЗКП, како чињеница које иду на штету окривљеног, тако и оних који му иду у корист. Надаље, бранилац указује на повреду одредбе члана 118. став 1. тачка 7) ЗКП, због пропуста јавног тужиоца да вештаку наложи достављање налаза и мишљења у довољном броју примерака за суд и странку и да окривљени налаз није ни добио, као и на повреду одредаба члана 120. и члана 300. став 8. ЗКП, због пропуста јавног тужиоца у руковођењу доказном радњом вештачења и пропуста да саслушање вештака обави у присуству окривљеног и браниоца ради постављања питања и стављања примедби, те и одредбе члана 123. ЗКП због необавештавања странке да налаз и мишљење вештака може разгледати у остављеном року. Такође, бранилац истиче да је оптужница подигнута иако судија за претходни поступак није одлучио о предлогу одбране за предузимање доказне радње, чиме указује на повреду одредбе члана 302. став 2. ЗКП.

Међутим, напред истакнуте повреде одредаба процесног закона, сходно одредбама члана 485. став 4. ЗКП, нису предвиђене као разлог због којег окривљени, односно бранилац окривљеног могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке суда или јавног тужиоца и поступка који је претходио њеном доношењу, због чега је захтев браниоца окр. М.Р. у наведеном делу, недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке ове пресуде, на основу члана 491. став 1. ЗКП у односу на одбијајући део, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. и тачка 3) у вези са чланом 484. ЗКП, у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, односно из разлога што нема прописан садржај.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић,с.р.